

Vzdělávací řád

Platný pro výcvik zahájený do 1.1.2016

1

Organizace vzdělávání

Vzdělávání v katatymně imaginativní psychoterapii (KIP) řídí Česká společnost pro katatymně imaginativní psychoterapii (ČSKIP) založená v Brně r. 1992 pod záštitou Arbeitsgemeinschaft für Katathymes Bilderleben und imaginative Verfahren in der Psychotherapie (AGKB). Od r. 1996 je ČSKIP řádným členem Internationale Gesellschaft für Katathymes Bilderleben (IGKB). Zajišťuje vzdělávání a výcvik v rozsahu a kvalitě odpovídající mezinárodním požadavkům. Předsednictvo společnosti deleguje a autorizuje oprávněné školitele KIP podle mezinárodně platných regulí, využívá pomoci zahraničních KIP školitelů, pro poskytování základní analytické sebezkušenosti využívá pomoci dalších hlubinně orientovaných tréninkových terapeutů.

Rozhodování o otázkách vzdělávání je záležitostí předsednictva ČSKIP, případně předsednictvem pověřeného vzdělávacího výboru. Vzdělávání se uskutečňuje centrálně, anebo v regionálních pracovních sdruženích, která vzdělávací akce vzájemně koordinují prostřednictvím svých zástupců v předsednictvu.

2

Požadavky na účastníky výcviku

Do výcviku v KIP mohou být zařazeni klinicky činní diplomovaní psychologové a lékaři s předběžným psychotherapeutickým vzděláním, psychoanalytici a další hlubinně orientovaní psychotherapeuti dospělých, mladistvých a dětí. Ve výjimečných případech mohou některé části výcviku absolvovat studenti uvedených oborů.

3

Systém vzdělávání

Vzdělávání probíhá formou kursů, seminářů a individuální sebezkušenosti, je třístupňové, rozložené do nejméně 3 let, zakončené terapeutickým kolokviem.

I. stupeň: "**zájemce**" má předchozí vzdělání v obecné psychoterapii a psychopatologii. Může se zúčastnit úvodního kursu A a intenzivního kursu B1 s možností opakování. Pasivně se může účastnit kontrolních případových seminářů. Není oprávněn k léčbě pomoci KIP, a to ani pod supervizí.

II. stupeň: "**kandidátem**" se zájemce stává po absolvování A a B1 kursu a úspěšném absolvování kandidátského pohovoru, což jej opravňuje k dalšímu systematickému vzdělávání v KIP. Je oprávněn k provádění terapie pomocí KIP pod supervizí a k aktivní účasti na intervizních a supervizních seminářích.

Kandidátský pohovor vedou dva docenti KIP. Cílem pohovoru je posouzení motivace, odborných i osobnostních předpokladů zájemce pro další vzdělávání v KIP. Výsledkem

pohovoru mohou být doporučení k dalšímu teoretickému vzdělávání, k začátku terapeutické činnosti pod supervizí, ev. nedoporučení pro pokračování ve výcviku.

Ke kandidátskému pohovoru se zájemce přihlašuje u tajemníka společnosti, k přihlášce přikládá kopie dokladů o již absolvovaném psychoterapeutickém vzdělání, včetně KIP kursů. Dvojici docentů provádějících kandidátský pohovor si zájemce sám neurčuje.

III. stupeň: "**terapeut**". Po absolvování intenzivních kursů A až C3, minimálně 5 speciálních seminářů, supervizních seminářů s aktivní účastí a po ukončení individuální hlubinné sebezkušenosti se může kandidát přihlásit ke kolokviu. Po úspěšném složení kolokvia získává statut terapeuta. Je oprávněn k samostatné terapii pomocí KIP. Může se dále vzdělávat v dalších kursech a seminářích KIP.

Terapeutické kolokvium je pohovorem, v němž má kandidát osvědčit své teoretické znalosti a praktické terapeutické dovednosti. Základem pohovoru, který vedou dva docenti KIP, je ústní prezentace předem písemně vypracované, na supervizních seminářích kontrolované kazuistiky v rozsahu cca 20 stran. Je potřeba demonstrovat uzavřený případ a doložit průběh terapie magnetofonovými záznamy z výseků sezení s pacientem z poslední třetiny léčby. Na základě kolokvia může být kandidátovi udělen titul terapeuta, anebo podle potřeby doporučeno další teoretické vzdělávání, sebezkušenost, rozšíření klinické zkušenosti s pacienty apod. Kolokvium má kandidát možnost za rok opakovat, pohovor se pak omezí jen na část, která měla být doplněna.

K terapeutickému kolokviu se kandidát přihlašuje písemně u tajemníka společnosti, k přihlášce přikládá potvrzení o celkovém psychoterapeutickém vzdělání. Dvojici docentů si kandidát může volit, kolokviální práci musí zaslat minimálně 2 měsíce před termínem kolokvia.

4

Zajištění výcviku

Výcvik v KIP provádí podle své kompetence tréninkový terapeut, docent ČSKIP, hostující docent KIP.

Tréninkový terapeut je předsednictvem společnosti jmenován z řad terapeutů na základě odborných i osobních předpokladů k provádění individuální tréninkové terapie, vedení intervizních seminářů a spoluvedení výcvikových kursů.

Docent je tréninkový terapeut, který osvědčil dobrou teoretickou i praktickou zdatnost v KIP a nabyl zkušenost při spoluvedení výcvikových kursů. Je jmenován na základě doporučení nejméně dvou docentů KIP.

Hostující docent je povolán předsednictvem ČSKIP z jiné KIP společnosti pro určité úkoly.

Docent ČSKIP a hostující docent má, kromě kompetencí uvedených u tréninkového terapeuta, oprávnění vést intenzivní, teoretické, speciální a supervizní semináře a kursy.

5

Struktura vzdělávání

Vzdělávání se skládá z části teoretické, sebezkušenostní a supervizní.

Teoretické vzdělání.

Pro kvalifikované využití KIP je nezbytná znalost:

- hlubinně psychologických přístupů
- dynamické psychopatologie
- problematiky přenosu, protipřenosu, odporu apod.
- psychodynamických základů psychosomatiky
- diagnostiky psychických poruch
- techniky prvního interview a hlubinné anamnézy
- zákonitostí fenoménů sugesce a hypnózy
- autogenního tréninku, ev. jiných relaxačních postupů
- teorie a techniky imaginace
- práce s nočním snem
- práce se symboly.

S výjimkou bodů i, j, k lze tyto znalosti získat mimo vlastní výcvik v KIP prostřednictvím vzdělávacích akcí jiných uznávaných hlubinně orientovaných institucí (postgraduální vzdělávání, semináře atd.)

Teoretické vzdělávání (v minimálním počtu 100 hodin) je součástí intenzivních výcvikových a speciálních kursů KIP (v nichž představuje 70 % z celkového počtu absolvovaných hodin), tak předmětem teoretických seminářů pořádaných ČSKIP.

Sebezkušenost.

Sebezkušenost má pro práci s KIP specifickou důležitost, poněvadž využívání imaginace navozuje snáze než verbální hlubinné přístupy regresivní ladění, konfrontaci s konfliktními tématy a symbolickými obsahy.

Je požadováno celkem 500 hodin sebezkušenosti, z toho je nutno nejméně 150 hodin absolvovat v KIP. Jako KIP sebezkušenost lze započítat u intenzivních a speciálních výcvikových KIP kursů 30% absolvovaných hodin. Ze 150 hodin sebezkušenosti v KIP musí mít nejméně 50 hodin formu individuální sebezkušenosti u jednoho KIP terapeuta ve frekvenci minimálně 1 sezení týdně. Navazuje-li KIP výcvik na jiné hlubinně orientované sebezkušenostní výcviky, je v kompetenci předsednictva ČSKIP posoudit jejich vhodnost.

Charakteristika výcvikových kursů.

Výcvikové kursy mívají většinou rozsah 20 hodin. Intenzivní semináře A až C3 musí být absolvovány v posloupnosti. Speciální kursy jsou zpravidla určeny frekventantům výcviku,

kteří absolvovali minimálně kurs C1. Doporučuje se výcvikové kursy různých úrovní opakovat.

Kurs A = teoretický úvod do metody, seznámení s motivy základního stupně, zkušenost s vlastním prožitkem pomocí skupinové imaginace, protagonistických a demonstrativních individuálních snů.

Kurs B1 = práce s motivy základního stupně, získávání základních technických dovedností prostřednictvím skupinové a individuální práce (v trojici pacient - terapeut - pozorovatel).

Kurs B2 = prohlubování zkušenosti s imaginací, propracovávání motivů, režijních principů a techniky vedení imaginace na základním stupni, zaměření na problematiku terapeutického vztahu.

Kurs C1 = seznámení s motivy, technikou vedení a režijními principy středního stupně.

Kurs C2 = propracovávání instrumentaria základního i středního stupně s důrazem na fenomény přenosu a protipřenosu.

Kurs C3 = propracovávání techniky základního a středního stupně s důrazem na práci s odporem a obrannými mechanismy.

Kursy S1, S2 atd. = speciální kursy věnované užití imaginace ve skupinové terapii, párové terapii, u dětí a mladistvých, u psychosomatických, hraničních, depresivních pacientů, využití imaginace při práci s nočními sny, pohádkovými motivy apod.

Supervize

Vzdělání pomocí kontrolovaných případových studií a kontrolovaných terapeutických hodin probíhá v intervizních a supervizních seminářích.

V průběhu výcviku je potřeba absolvovat minimálně 100 hodin supervizních seminářů a předložit na nich 5 vlastních případů, 2 z nich s ukončenou terapií. Z celkového počtu 100 hodin supervize může 30 % představovat účast na intervizních seminářích.

Intervizní seminář je setkáním frekventantů výcviku nebo KB terapeutů za účelem výměny zkušeností s KIP a rozšiřování technického a interpretačního instrumentaria. Seminář bývá neformálně řízen tréninkovým terapeutem, docentem nebo předsednictvem pověřeným zkušeným terapeutem. Absolvování intervizních hodin je započítáváno do celkového počtu 100 kontrolovaných hodin, účastní-li se frekventant semináře aktivně.

Supervizní seminář je skupinovým nebo individuálním setkáním s minimálně jedním docentem. Na semináři jsou prezentovány předem připravené ucelené kazuistiky, diskutována dynamická diagnostika, reflektován styl vedení terapie, analyzována problematická místa terapie, přenosové a protipřenosové fenomény apod.

Absolvování supervizních hodin je započítáváno do celkového počtu kontrolovaných hodin, účastní-li se frekventant semináře aktivně. Prezentace předložených případů je registrována. Informace o požadavcích na supervidovaný případ jsou k dispozici u členů předsednictva ČSKIP.

6

Platnost pravidel vzdělávání

Tato pravidla vzdělávání uplatňuje Česká společnost pro katatymně imaginativní psychoterapii od ledna 1996, rev. 1999. Předsednictvo společnosti je oprávněno pravidla vzdělávání pozměnit, a to především tehdy, dojde-li ke změně požadavků na vzdělávání v rámci Mezinárodní společnosti pro KIP či při změně požadavků na hlubinné psychotherapeutické vzdělávání požadované Českou psychotherapeutickou společností ČLS J.E.P.

Příklad vzdělávání:

Násl. orientační tabulka ukazuje, jak může výcvik organizovaný ČSKIP zajistit požadovaný počet vzdělávacích hodin: absolvování jen povinných intenzivních a speciálních seminářů nepostačuje k získání potřebného celkového množství hodin sebezkušenosti, zajišťuje ale dostatek hodin teoretického vzdělávání. Účast v supervizních seminářích ČSKIP umožňuje dosáhnout dostatečného počtu hodin supervize.

Sebezkušenost (požadovaných 500 hodin):		
a.	nezbytná individuální s KIP	50 hodin
b.	v rámci povinných KIP kursů A až C3 = 30% z 120	36 hodin
c.	v rámci povinných pěti KIP kursů S = 30% ze 100	30 hodin

= 116 hodin

Toto nezbytné pensum je třeba doplnit na požadovaných 150 hodin sebezkušenosti s KIP a hlubinnou individ. či skupinovou sebezkušeností s KIP či jinde na celkových 500 hodin.

Teorie (požadovaných 100 hodin):		
a.	v rámci KIP kursů A - C3 = 70% ze 120	84 hodin
b.	v rámci pěti KIP kursů S = 70 ze 100	70 hodin
c.	v rámci teoretických seminářů KIP	x hodin
d.	vzdělávání v jiných institutech	x hodin

Supervize (požadovaných 100 hodin):		
a.	intervize, např. 30% ze 100 hodin	30 hodin
b.	supervize ind. či skupinová pak např.	70 hodin